

ESQUERRA REPUBLICANA de Catalunya - Renovada -

Circular confidencial

COMPANY ! El poble de França comença a recollir els resultats de la seva lluita heroïca contra l'invasor i enemic hereditari de la seva Patria. Entre altres indrets de França, els Pirineus Orientals, han aixafat l'enemic interior i exterior per a restablir las seves llibertats i devenir, com sempre ha estat, la terra de les llibertats humanes.

Nosaltres, catalans, hem de saludar amb joia la lliberació del Rosello, perquè és un troç de nosaltres mateixos, del nostre cor i de la nostra ànima.

Aquest fet historic ens posa a tots en una situació de responsabilitat i per això el nostre partit es dirigeix a tots els militants perquè coneuguin oficialment les directives d'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA - Renovada -, i per tant que la seva conducta política tingui un fonament de causa i a la vegada sapiguer a què atendre's quan algun element, mancat de responsabilitat, pretengui malgrat aquets moments tant greus i decisius, fer política de capelleta.

No és per ningú cap secret que ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA esta dividida en dues opinions; una que acapdillen certs militants que han tingut càrrecs de Diputats i Consellers de la Generalitat i que pretenen que ha d'ésser nul la tota actuació política activa en l'exili. Diuen que una vegada a Catalunya es veurà lo que cal fer-se.

Es pretenen molt aveçats pero encara no han definit mai la seva posició política i social davant dels moments actuals. Ho deixen per damà i mentre tant viuen tranquils com si l'exili fos una període de vacances.

L'altre opinio, la nostra, ha entès que des del dia que varem passar la frontera havíem de lluitar pel retorn a Catalunya, convençuts que això no havia d'ésser tant sols obra dels Aliats, sino també obra de tots els catalans, sense, pero desconeixer mai, ni l'importància, ni l'influència de l'actuació aliada, fent-ne una obra filla de la nostra acció i dels nostres neguits. França, Tchecoslovàquia, Polònia, Holanda, Serbia, etc., son altres tants exemples que justifiquen aquesta convicció.

Els dies 12 i 14 d'aquest mes varen tenir lloc unes reunions amb un membre del " Directori ", vingut exprés per a entrevistar-se amb nosaltres. Resumiré'm aquestes entrevistes amb tota fidelitat perquè volem que els nostres companys n'estinguin assebitats sense esperar la publicació de " El Poble Català " de setembre.

El company de referència va comunicar-nos la constitució d'un directori a Montpeller, compost d'alguns militants, la quasi totalitat dels quals havien tingut càrrecs públics, cosa que segons ells els autoritza per a formar un " Directori ".

El seu criteri és que en l'exili hem de restar inactius perquè son els aliats els que ofegaran el règim d'en Franco. Que per tant son contraris de tota col·laboració i particularment amb determinat partit, sense per això declarar-se en enemics del dit partit. Consideren que una Unió pot realitzar-se, pero a Catalunya, un cop s'ens hagi tolerat l'entrada, ja que el nostre retorn serà facilitat i imposat pels Aliats, éssent sobrer tot esforç que intentar podríem.

Sentada aquesta posició tàctica seva, ens demanarem d'abandonar la nostra, ens intimidaren amb menaces d'expulsions.

A llur tesi nosaltres oposarem la nostra: Durant cinc anys havíem estat orfes de tota comunicació amb el Partit i, que aquesta vegada era la primera que algú, prenent representació-lo s'ens dirigia, donant tant mateix, si més no, signes que ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA no havia mort.

Durant aquest llarg silenci, nosaltres havíem contret uns compromisos polítics amb Unió Nacional posteriorment amb Aliança Catalana i, més tard amb Aliança Republicana, compromisos que havíem de complir, perquè la paraula donada sols pot trencar-se quan es produeix un fet que invalida l'acord, cosa que no s'ha produït fins ara.

Tenim el convenciment que arranca del més profund de nosaltres mateixos que la lliberació de la nostra Pàtria i d'Espanya ha d'ésser obra dels catalans i dels espanyols. L'obra eficaç d'un poble com la d'un individu ha d'ésser una obra pròpia, el que no impideix de cercar si cal l'ajut foraster per a vèncer l'enemic comú, pero, sense mai pretendre que es altres ens netegin la casa.

Aquest convenciment ens ha portat, com és natural, a col·laborar amb Unió Nacional i Aliança Catalana i hem donat en aquests organismes tota la nostra confiança i el nostre ajut màxim per entendre qui fins ara son els únics organismes de combat que hem vist amb lluita oberta contra el feixisme.

Entenem que, a tot arreu, i en tot moment, a Catalunya con a l'exili, cal lluitar contra Franco i Falange,